
Szczukocice, st.7, gm. Gorzkowice, woj. piotrkowskie AZP 78-53/74

Informator Archeologiczny : badania 32, 122

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Cmentarzysko.

Znajduje się ono we wschodniej, najbardziej zniszczonej partii stanowiska. Główne badania ratownicze wykonano w poprzednim sezonie badawczym. W opisywanym podjęto się spenetrowania części przykrytej, dochodzącej 50 cm miąższości, warstwą śmieci. Odkryto pojedynczy obiekt, będący reliktem wyrabowanego (?) grobu kultury pomorskiej. Interpretacja jest oparta jedynie na fakcie wystąpienia czytelnego wkopu, sięgającego partii obiektu, w której stwierdzono obecność chaotycznie rozmieszczonych kamieni stanowiących najprawdopodobniej obstawę pochówku. Wyposażenie grobu zostało w całości zabrane, w związku z czym wątpliwy wydaje się być rabunkowy charakter tego zabiegu. Opisywany wkop spenetrował główną część jamy grobowej, jednakże zachowała się niewielka partia nienaruszona w części północnej. Znaleziono tu przecięty wkopem fragment obrobionego drewna - draniczy, wykonanej z twardego, liściastego drzewa. Zachowany fragment posiadał łukowaty, ścieniony brzeg, funkcji tego przedmiotu nie jestem w stanie określić - talerz, tarcza, łopata/?/.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Piotrkowie Trybunalskim.

Wyniki badań zostaną opublikowane w wydawnictwie „Acta Univeritatis Lodziensis - Folia Archeologia”.

Badania nie będą kontynuowane.

SZCZUKOCICE, st.7, gm. Gorzkowice, woj. piotrkowskie AZP 78-53/74

- osada kultury łużyckiej z przełomu okresu halszackiego i wczesnego okresu lateńskiego.

Ratownicze badania, przeprowadzone w lipcu, przez Pawła Zawilskiego (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań.

Stanowisko znajduje się około 200 m na północny wschód od opisywanego wyżej wielokulturowego obiektu osadniczego - Szczukocice, stan. 5. Oddzielone są one niewielkim pasmem podmokłych łąk, tkwiąc na piaszczystych pagórkach, znadujących się w kotlinie zbudowanej z gliniastych wzniesień.

Badania miały charakter ratowniczy. Spowodowane były niszczącą działalnością człowieka - wybieraniem piasku i wywozem śmieci. Kulminacja wzniesienia, na którym znajduje się opisywane stanowisko posiada zachowane relikty (20-30 cm miąższości) warstwy kulturowej. Obiekty (w bieżącym sezonie badawczym odkryto ich 5) zlokalizowano na południowym stoku wzniesienia. Wszystkie nosiły ślady współczesnej ingerencji człowieka, stąd też trudności z ich interpretacją. Największy z nich, obiekt nr 5, zawierał kamienne palenisko, znajdujące się we wschodniej partii obiektu. Zawartość stanowiły przede wszystkim ułamki naczyń oraz polepa. W przypadku opisywanego obiektu możemy mieć do czynienia z reliktem budowli półziemiankowej.

Materiały zabytkowe, podobnie jak w opisywanym wyżej stanowisku Szczukocice, stan. 5, stanowiły przede wszystkim fragmenty naczyń zasobowych dużych i średnich rozmiarów, całkowicie chropowaconych. W dużej ilości wystąpiły także ułamki płaskich talerzy, z reguły ornamentowanych. Udział innych kategorii naczyń jest nieznaczący. Sądzę, iż opisywane stanowisko tworzyło jeden kompleks osadniczy wraz z przedstawionymi wyżej osadami Szczukocice, st. 4 oraz 5.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Piotrkowie Trybunalskim.

Wyniki badań opublikowane będą w wydawnictwie „Acta Univeritatis Lodziensis - Folia Archeologia”.

Badania będą kontynuowane.

Świerkocin, st. 1, gm. Olsztynek, woj. olsztyńskie, AZP 28-60/1 - patrz: środkowa i późna epoka brązu

Święty Wojciech, st. 7, gm., Międzyrzecz, woj. gorzowskie, AZP 51-14/22 - patrz: paleolit